

SXEDIO.H30

19.4.1960: ΝΕΑ ΕΠΙΘΕΣΗ ΣΤΑ ΓΡΑΦΕΙΑ ΤΗΣ ΕΘΝΙΚΗΣ ΚΑΙ ΕΥΛΟΔΑΡΜΟΣ ΤΟΥ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗ ΤΟΥ ΧΡΟΝΟΥ Δ. ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΗ

Στις **19** Απριλίου **1960** καθώς οι συνομιλίες για τις βρετανικές βάσεις καρκινοβατούσαν, ο Στρατηγός Γεώργιος Γρίβας δέχθηκε στην Αθήνα μια ομάδα από **144** κυπρίους φοιτητές και καθηγητές της Παιδαγωγικής Ακαδημίας.

Στη συνάντηση αυτή ένας από τους φοιτητές ρώτησε τον στρατηγό για τη γνώμη του για τις βάσεις κι εκείνος προειδοποίησε:

"Εγώ το δήλωσα, **36** μίλια, (να δοθούν στους βρετανούς ως βάσεις) ούτε ίντσα περισσότερο. Και αν ο Μακάριος δεχθεί και αν όλοι σας δεχθείτε, εγώ επιμένω στα **36** και έχω κάθε δικαίωμα να μιλώ γιατί αγωνίστηκα και εκοπίασα και θυσιάστηκα και εγώ επί τέλους. Και θα διακηρύξω τη γνώμη μου, γιατί έχω καθαρό το μέτωπο μου και δεν θέλω, όταν μιλήσει η ιστορία για τον αγώνα να συγκαταλέξει το όνομά μου με το όνομα εκείνων που συνδέονται με τέτοιες συμφωνίες".

Ο Στρατηγός πρόσθεσε:

"Είναι δικαίωμα τους να κάνουν ότι θέλουν (ο Μακάριος) αλλά είναι και δικαίωμα μου, να διακηρύξω την αλήθεια και η Ιστορία θα μας κρίνει όλους".

Αυτή η προειδοποίηση δεν άρεσε σε πολλούς στην Κύπρο και ιδιαίτερα στους ανθρώπους του Αρχιεπισκόπου Μακαρίου που δεν ήθελαν να δημοσιευθεί κάτι τέτοιο ιδιαίτερα στις παραμονές κρίσιμων εξελίξεων για τις διεργασίες για τις βάσεις και της αναμενόμενης ανακήρυξης της Δημοκρατίας.

Έτσι ο συνεργάτης της εφημερίδας της αντιπολιτευόμενης εφημερίδας "Εθνική" στην Αθήνα, φοιτητής τότε της Νομικής του Πανεπιστημίου Αθηνών

Λουκής Παπαφιλίπου (πέτρου Πετρίδη, απόσπασμα από την Ιστορική Εγκυκλοπαίδεια της Κύπρου, περκοδος **1960-73** τόμος Α) έστειλε την ανταπόκριση με την προειδοποίηση του Διγενή και η είδηση πήρε το δρόμο προς το τυπογραφείο για να δημοσιευθεί στην έκδοση της εφημερίδας της **24ης** Απριλίου.

Πρόσθετε ο Π. Πετρίδης που εργαζόταν στην ίδια εφημερίδα:

"Πριν όμως δημοσιευθεί η είδηση, διέρρευσε το εκρηκτικό της περιεχόμενο, και το κακό έγινε καθώς ο νόμος του πιστολιού και των απειλών συνέχιζε ακόμα να εφαρμόζεται από τους διάφορους πρώην αγωνιστές που θεωρούσαν ότι η Δημοκρατία έπρεπε να λειτουργεί με τους δικούς τους όρους.

Μια ομάδα από **8-9** προσωπιδοφόρους όρμησαν στις **2.30** το πρωί στο τυπογραφείο που εκδιδόταν η εφημερίδα και διέταξαν τους τυπεργάτες να στραφούν προς τον τοίχο λέγοντας τους:

"Μη φοβάστε, δεν θα σας πειράξομε, θα διαλύσομε τις σελίδες για να μη κυκλοφορήσει η Εθνική" με την είδηση του Διγενή".

Οι ένοπλοι διέλυσαν τις σελίδες της εφημερίδας και για κάθε ενδεχόμενο ζήτησαν και τα χειρόγραφα της είδησης.

Τα χειρόγραφα όμως είχαν ήδη πεταχθεί και οι προσωπιδοφόροι αποχώρησαν αφού μάζεψαν από το πάτωμα κάμποσα χαρτιά περιμένοντας ότι ανάμεσα σ' αυτά θα βρίσκονταν και τα χειρόγραφα της είδησης.

Εκείνο που δεν γνώριζαν οι ένοπλοι ήταν ότι οι σελίδες είχαν ήδη γίνει στερεοτυπία και η διάλυση τους δεν θα σταματούσε τη δημοσίευση της είδησης ή την έκδοση της εφημερίδας.

Έτσι η Εθνική κυκλοφόρησε, όχι μόνο με την είδηση για τις δηλώσεις του Γρίβα αλλά και με την είδηση για την επιδρομή και τη διάλυση των σελίδων της.

Την επομένη κυκλοφόρησαν φυλλάδια με τα οποία απειλούνταν δημοσιογράφοι μεταξύ των οποίων και ο Αντώνης Φαρμακίδης. Οι παράνομοι απειλούσαν τους δημοσιογράφους ούτε λίγο ούτε πολύ ότι θα τους

έκλειαν το στόμα

Έτσι στη Λεμεσό δέχθηκε επίθεση ο Δημήτριος Δημητριάδης (Ντόριαν) συνεργάτης της "Εθνικής" ενώ στις 25 Απριλίου έγινε στόχος ο Αντώνης Φαρμακίδης.

Μετέδιδε ο ανταποκριτής της εφημερίδας της Λευκωσίας "Ελευθερία" στις 23 Απριλίου 1960:

"Περί την 10 π.μ. της σήμερον καθ' ον χρόνον ο κ. Δημητριάδης ευρίσκετο κατά το εις την οδόν Αθηνών γραφείον του παρουσιάσθη εις άγνωστος και τον ηρώτησε εάν στέλλη άρθρα εις την εφημερίδα "Εθνικήν".

Ο κ. Δημητριάδης ηρνήθη ν' απαντήσει οπότε ο άγνωστος προσέθεσε: "Γνωρίζω πως γράφεις εις την Εθνικήν μη μου αρνείσαι".

Τότε ο κ. Δημητριάδης απήντησεν ότι γράφει κατά διαστήματα.

Εις ερώτησιν του αγνώστου γιατί γράφει εναντίον του Μακαρίου απήντησεν: "Είμαι δημοσιογράφος και έχω το δικαίωμα να κάμνω κριτικήν".

Εν τω μεταξύ εισήλθεν εις το γραφείον και δεύτερος άγνωστος και εζήτησε το χειρόγραφον που έγγραφε κατ' εκείνην την στιγμήν ο κ. Δημητριάδης. Εις άρνησιν του κ. Δημητριάδη, ο άγνωστος τον ηρώτησε εάν το χειρόγραφον προορίζετο διά την Εθνικήν και το ζήτησε διά να το αναγνώση. Ο κ. Δημητριάδης ηρνήθη και πάλιν οπότε οι άγνωστοι απήλθαν.

Μετά ημίσειαν ώραν επανήλθον εις το γραφείον και εζήτησαν και πάλιν παρά του κ. Δημητριάδη το χειρόγραφον. Ο κ. Δημητριάδης είπεν ότι το έσχισεν αλλ' οι άγνωστοι επέμειναν να τους το δώση ισχυριζόμενοι ότι το έχει εις το θυλάκιον του. Ο κ. Δημητριάδης έβγαλεν από το θυλάκιον του παλαιά χειρόγραφα και τους τα έδειξε, οπότε ο έτερος των αγνώστων ήρπασεν εκ των χειρών του τα χειρόγραφα και τα εξέσχισεν. Εν τω μεταξύ ο έτερος των αγνώστων εκτύπησε τον κ. Δημητριάδην εις το πρόσωπον και έθραυσε τα αμματογιάλια του ειπών εις αυτον: "Κύταξε να κάμης την διαθήκην σου".

Ακολούθως οι δύο άγνωστοι απέβησαν

μετοσυκλέττας και εξηφανίσθησαν".

Ο Ντόριαν έστειλε τηλεγράφημα διαμαρτυρίας προς τον Πρόεδρο Μακάριο, το οποίο παρόλον ότι ήταν συντεταγμένο σε τηλεγραφικό ύφος, φανερώνει το ύφος του για το οποίο τα άρθρα του διαβάζονταν άπληστα:

"Σήμερον υπέστην επιθεσιν υπό δύο αγνώστων εις το γραφείον μου οίτινες ήρπασαν διά της βίας δημοσιογραφικά μου χειρόγραφα. Τα ίδια πρόσωπα ηπέιλησαν την ζωήν μου αν συνεχίσω συνεργασίαν με την "Εθνικήν".

Διαμαρτύρομαι εντόνως διά ανήκουστον συνδυασμένην επέμβασιν ελευθερίας Τύπου, εν όψει ψεσινής επιθέσεως κατά της "Εθνικής". Αναμένω λήψιν δραστικών μέτρων χάριν Κυπριακού γοήτρου οικτρώς καταρρακουμένου λόγω παρομοίων βαρβαροτήτων. Ανάγκη προσθέσω ότι ασκώ το επάγγελμα του δημοσιογράφου από 50 ετών, επί αποικιοκρατίας αναμιχθείς εις οξείς πολιτικούς αγώνας και ουδέποτε αντίκρυσν τοιαύτην ανήκουστον επίθεσιν".

Την επομένη πρωί πρωί συνεχίστηκε η εφαρμογή των απειλών. Οπλοφόροι σταμάτησαν στους δρόμους τα αυτοκίνητα του Γενικού Πρακτορείου Διανομής Τύπου, που έκαμναν διανομή των εφημερίδων στις άλλες πόλεις, παρέλαβαν τα δέματα της "Εθνικής" και τους έβαλαν φωτιά.

Ομως αυτό δεν ήταν το τέλος γιατί αποκορύφωμα ήταν η απαγωγή του Αρχισυντάκτη της "Εθνικής" και της "Αλήθειας" Αντώνη Φαρμακίδη, ο οποίος θα είχε χειρότερη τύχη από τους Κυθραιώτη και Δημητριάδη.